

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Ing. Petra Šuránka a soudců Mgr. Věry Pazderové, LL.M., M.A., a JUDr. Davida Krysky ve věci

žalobce: **Ing. Libor Vraný**, IČO: 67675514
sídlem Radechovská 1317, Bělá pod Bezdězem
zastoupen advokátem JUDr. Tomášem Sokolem
sídlem Na Strži 2102/61a, Krč, Praha 4

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, Smíchov, Praha 5

za účasti: **obec Chorušice**
sídlem č. p. 89, Chorušice

o **žalobě proti rozhodnutí** žalovaného ze dne 31. 8. 2022, č. j. 104639/2022/KUSK,
takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků

Žaloba

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Mšeno (dále jen „stavební úřad“) ze dne 10. 12. 2021, č. j. MSE-3992/2021/stav (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím stavební úřad podle § 94p odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 403/2020 Sb. (dále jen „stavební zákon“) na základě žádosti osoby zúčastněné na řízení (dále jen „stavebník“) o vydání společného povolení schválil stavební záměr na stavbu „*Novostavba samostatného pavilonu Mateřské školy v Chorušicích, č. p. 99 k. ú. Chorušice*“ (dále jen „sporná stavba“) na pozemcích parc. č. 55 a parc. č. 1849 v katastrálním území a obci Chorušice (všechny pozemky uvedené v tomto rozsudku jsou ve stejném katastrálním území – *pozn. soudu*).
2. Napadené rozhodnutí je podle žalobce nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost a nedostatek důvodů. Správní orgány se nevypořádaly s jeho námitkami uplatněnými ve stavebním řízení. Stavební úřad neměl dostatek podkladů pro prvostupňové rozhodnutí, a proto jsou napadené i prvostupňové rozhodnutí nezákonná. Žalobce jimi byl zkrácen na svém vlastnickém právu.
3. Žalobce namítá, že stavební úřad k námitkám č. 1 a 3 v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí jen odkázal na čísla jednací příslušných závazných stanovisek, aniž by se zabýval jejich obsahem. Takový formalismus je ale vzhledem k povinnosti vypořádat se s námitkami účastníků řízení nepřipustný. Proti tomu žalobce brojil již v odvolání, ale žalovaný pochybení neshledal. Z nálezu Ústavního soudu ze dne 29. 9. 2004, sp. zn. III. ÚS 188/04, plyne povinnost správního orgánu chránit práva a zájmy občanů a poskytovat jim pomoc a poučení s tím, že pokud správní orgány ve správním řízení pouze důsledně vyžadují plnění povinností ze strany občanů a nedbají přitom o ochranu jejich zájmů, je výrazem tohoto postupu přepjatý formalismus, jehož důsledkem je sofistikované zdůvodňování zjevné nespravedlnosti, čímž dochází k porušení čl. 36 Listiny základních práv a svobod (č. 2/1993 Sb.; dále jen „Listina“). Stavební úřad se konkrétně nevypořádal s námitkami č. 1, 4, 6 a 7. Pokud k námitce něco uvedl, vůbec neřešil, zda namítaný problém existuje a zda je způsobilý ohrozit práva žalobce. Jen povrchně odkázal na právní předpisy a z nich plynoucí povinnosti, přičemž budou-li dodrženy, k žádnému problému nedojde. Stavební úřad funguje jako v právním vakuu, v němž každý bez výjimky dodržuje veškeré právní povinnosti, a odmítá se zabývat realitou v daném místě. Stavební úřad při vypořádání námitek ale musí reflektovat skutečné poměry v lokalitě, nikoliv stav právních předpisů. Stavební úřad vyžadoval plnění povinností ze strany žalobce, avšak nedbal ochrany jeho zájmů. Žalobce připomněl judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) k právu účastníků na vypořádání (odvolací) námitek a k povinnosti stavebního úřadu posoudit dopady možné negativní změny v dotčeném místě ještě před realizací stavby. Správní orgány ale možné negativní změny, které na dotčených pozemcích v důsledku realizace stavby reálně hrozí, nezkoumaly.
4. Žalobce dále uvádí, že žalovaný k námitce formalistického postupu stavebního úřadu uvedl jen tolik, že postupoval v souladu s § 94n odst. 4 stavebního zákona, přičemž uplatněné námitky posuzoval na základě závazných stanovisek dotčených orgánů, a poukázal na

odpovědnost projektanta. Podle žalobce ale není pouhý odkaz na závazná stanoviska v souladu se stavebním zákonem. Absence odpovědi na jeho argumenty způsobuje nezákonnost či nepřezkoumatelnost prvostupňového rozhodnutí. Nevypořádá-li se správní orgán se všemi námitkami, je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné. Rozhodnutí, jehož odůvodnění obsahuje pouze obecný odkaz na to, že rozhodnutí bylo přezkoumáno a jeho důvody shledány správnými, je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

5. Podle žalobce také žalovaný opomněl reagovat na některé jeho odvolací námitky. Jedná se například o námitky, že: (a) realizací sporné stavby by došlo k podstatnému omezení obvyklého užívání dotčeného pozemku, kde žalobce již desítky let (tedy déle, než zde existuje mateřská škola) provozuje zemědělskou činnost, která působí zvýšenou hlučností a prašností odpovídající místním poměrům, a proto je nepřípustné omezovat žalobcovu tradiční zemědělskou výrobu s poukazem na to, že v blízkosti stojí mateřská škola; přípustné imise se odvíjejí od poměrů vzniklých dávno předtím, než zde byla mateřská škola, což správní orgány nevzaly v potaz; (b) na pozemku žalobce byla do roku 2000 provozována živočišná výroba, která byla přerušena kvůli nutné rekonstrukci chlévů, do níž žalobce investoval vysokou částku, a přesto stavebník uvedl, že se s živočišnou výrobou v územně plánovací dokumentaci již nepočítá – žalobce ale o chystané změně územního plánu neinformoval; (c) stavebník nepravdivě uvádí, že mateřská škola vznikla již v roce 1973, její provoz byl totiž v letech 2001 až 2002 ukončen a budova byla užívána k jiným účelům (knihovna, tělocvična); podle veřejně dostupných rejstříků vznikla Mateřská škola Chorušice až v roce 2012 – žalobce však provozuje zemědělskou výrobu mnohem déle; (d) v únoru 2022 byl účelově změněn územní plán a charakter pozemku, na němž má být sporná stavba postavena, a to zjevně v neprospěch žalobce; omezení práv územním plánem musí být proporcionální; (e) v místě je nedostatečná kapacita parkování a odstavná plocha pro tři vozidla před vstupem do mateřské školy nestačí; (f) průjezdnost je zásadním problémem již nyní, žalobce musí často žádat řidiče zaparkovaných vozidel, aby svá vozidla přeparkovali, čímž vznikají konflikty; navíc budoucí překážky na úzkých přilehlých komunikacích znesnadňují průjezd nejen zemědělské technice, ale i integrovanému záchrannému systému.
6. Podle žalobce šlo o závažné právní argumenty a jejich nevypořádání není jen dílčím nedostatkem odůvodnění, ale způsobilo nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Námitky, které žalobce v předcházejícím řízení uplatňoval, nepozbývají na své důvodnosti ani nyní, když byl potvrzen závěr, kterým má být nepřiměřeně a nedůvodně zasaženo do jeho práv, zejména vlastnického práva. Z jeho odůvodnění není patrné, jak žalovaný s odvolacími námitkami naložil a proč je považuje za liché, mylné či vyvrácené. Žalobce v postupu správních orgánů shledává formalismus, jehož důsledkem je zjevná nespravedlnost a porušení čl. 36 Listiny. Spornou stavbu považuje za nepřiměřený, nešetrný a bezdůvodný zásah do jeho vlastnických práv se znaky libovůle.

Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ji navrhuje jako nedůvodnou zamítnout. Uvádí, že si stavební úřad vyžádal veškeré potřebné podklady včetně závazných stanovisek dotčených orgánů. Žalobce nijak nespecifikuje, jaké podklady postrádá. Nadřízené dotčené orgány závazná stanoviska potvrdily. Stavební úřad se ke každé námitce odvolatele vyjádřil. Pokud tak učinil i odkazem na závazná stanoviska dotčených orgánů, učinil tak proto, že dotčené orgány jsou oprávněny chránit veřejné zájmy. Povinnost stavebního úřadu svá rozhodnutí řádně odůvodnit nelze interpretovat jako požadavek detailní odpovědi na každou námitku.

Absence odpovědi na ten či onen argument žalobce v rozhodnutí stavebního úřadu nezpůsobuje jeho nezákonnost či nepřezkoumatelnost.

Vyjádření stavebníka

8. Podle stavebníka je žaloba nedůvodná. Stavební úřad se s námitkami žalobce jednotlivě a věcně vypořádal. V odvolání ani v žalobě žalobce své námitky nedoplnil. K odvolacím námitkám se stavebník vyjádřil a na toto vyjádření odkazuje. Již v době vydání napadeného rozhodnutí sousedila se zemědělskou výrobou žalobce mateřská škola, která má být pouze rozšířena. Stavební úřad opatřil všechna potřebná vyjádření dotčených orgánů a žalovaný je doplnil. Žalobce sám žádný důkaz nenavrl. Jeho námitky jsou nepodložené a z některých není seznatelné, jak se má sporná stavba dotýkat jeho vlastnického práva. Správní orgány reagovaly na formulaci žalobcových námitek. Jeho nespecifikovanou námitku, že sporná stavba je těsně u hranic pozemků, správní orgány posoudily v návaznosti na stanoviska dotčených orgánů v přípustných vzdálenostech od hranice pozemku. Námitku předpokladu dopravních problémů s rodiči dětí vypořádaly dostatečně poukazem na dopravní předpisy a uložením povinnosti stavebníkovi v bodě 9 výroku prvostupňového rozhodnutí. S námitkou nárůstu hluku v souvislosti s provozem mateřské školy se správní orgány vypořádaly poukazem na stanovisko hygienické stanice. K námitce, že veškerá doprava související s provozem mateřské školy bude soustředěna před dům č. p. X, stavebník odkázal na své vyjádření k odvolání. Projektová dokumentace navíc s žádným převedením přístupu do mateřské školy před dům č. p. X nepočítá.

Replika žalobce

9. K vyjádření žalovaného žalobce v replice uvádí, že se zčásti shoduje s textem napadeného rozhodnutí, což podle něj svědčí o přepjatě formálním a lhostejném přístupu žalovaného. Se stavebníkem pak nesouhlasí v tom, že jeho námitky byly vypořádány dostatečně. Tvzení stavebníka, že z některých jeho námitek není jasné, jak je jeho právo dotčeno, žalobce označil za ryze obstrukční, protože byl účastníkem řízení podle § 94k písm. e) stavebního zákona jako osoba, jejíž právo může být společným povolením přímo dotčeno, a proto je oprávněn uplatňovat námitky, které se týkají jeho nebo jím chráněných zájmů – jako podstatné omezení obvyklého užívání jeho pozemku v důsledku realizace záměru. Z jeho námitek i kontextu je přitom naprosto zřejmé, že realizací sporné stavby by došlo k podstatnému omezení obvyklého užívání jeho pozemku. Není pochyb o tom, že jeho vlastnické právo by bylo zásadně dotčeno. Z judikatury Ústavního soudu plyne, že zásah do vlastnického práva musí být proporcionální. Námitka předpokládaných dopravních problémů s rodiči není nepodložená – žalobce stavebníka mnohokrát upozorňoval na soustavné narušování mechanismu fungování zemědělské výroby, a to zejména v oblasti dopravy, která je už nyní velmi problematická. Zopakoval, že již nyní má problémy s průjezdností a tři odstavná místa nejsou dostačující, k čemuž doložil fotografie. Podmínka č. 9 není dostatečným řešením, protože je naprosto vágní. Stavebník jako vlastník přilehlé komunikace situaci neřeší a není důvod předpokládat, že by ji najednou řešit začal poté, co se podstatně zhorší.

Další vyjádření žalobce

10. Žalobce ve vyjádření ze dne 15. 5. 2024 doplňuje svou předchozí argumentaci a uvádí, že správní orgány nezohlednily, že sporná stavba má přiléhat ke stavbě pro zemědělskou výrobu, což není vzhledem k hluku a prachu s ní spojeným vyhovující prostředí pro malé děti. Nemůže obstát argument, že ke kontaktu mezi mateřskou školou a zemědělskou

výrobou již dochází, protože nová stavba má být narozdíl od stávající mateřské školy v bezprostřední blízkosti zemědělského areálu. Již stávající stav působí potíže na obou stranách. Stávající mateřská škola má kapacitu 35 dětí; nově se má kapacita pohybovat okolo 300 dětí. Žalobce nechápe, že by takové množství dětí mělo trávit dny v blízkosti zemědělské výroby. Za stěžejní považuje skutečnost, že střechy všech okolních budov obsahují zdraví škodlivý azbest. Umístění sporné stavby na hranici s pozemkem, kde probíhá zemědělská výroba, nemůže požívat právní ochrany. Žalobce by se přesto k této situaci stavěl konstruktivně, pokud by byl na takové stavbě veřejný zájem v podobě nadměrného počtu dětí ucházejících se o místo v mateřské škole. Tak tomu ale není. Stávající mateřská škola je poloprázdná. Primární motivací stavebníka není řešení vlastních potřeb, ale aby se mateřská škola stala spádovou pro okolní obce, a stavebník tím získal příjmy. O tom svědčí i jeho reakce na žádost o informace ohledně kapacity a obsazenosti mateřské školy. Pokud stavebník tvrdí, že na vzniku sporné stavby je veřejný zájem, musí tyto informace mít. Neposkytl je však s odůvodněním, že těmito informacemi nedisponuje, a to ani poté, co mu jejich poskytnutí uložil žalovaný. Tyto informace se stavebníkovi zřejmě nehodí, protože ukazují, že rozšíření mateřské školy není potřeba. Za této situace nelze připustit, aby zájem na výstavbě sporné stavby převážil nad právem žalobce svobodně podnikat. Zemědělství je činností ve veřejném zájmu a veřejná správa by mu neměla „házet klacky pod nohy“. Správní orgány se dále nezabývaly tím, že není při kapacitě 300 dětí vyřešeno parkování. V místě přitom není dostatečná parkovací kapacita. Již nyní proto automobily jezdící do mateřské školy stojí na cestě k pozemkům žalobce, a brání tak zemědělské technice v průjezdu. Bude-li záměr realizován, půjde o každodenní situaci. V důsledku blokování průjezdu vzniká žalobci majetková újma v podobě snížení výnosu plodin, neboť se dostává do prodlení s jejich výživou, setím a sklizní, přičemž roli zde hraje každá minuta. Při zpoždění o půl den či několik hodin dochází k podstatným škodám na úrodě. Závěrem žalobce poukázal na princip právní jistoty, § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a povinnost správních orgánů svá rozhodnutí odůvodnit.

Jednání dne 22. 5. 2024

11. Žalobce odkázal na obsah žaloby a vyjádření ze dne 15. 5. 2024. Uvedl, že není zřejmé, že by byl na sporné stavbě veřejný zájem, a že se snažil se stavebníkem dohodnout na její realizaci na jiném místě. Žalobce dále podrobně popsal hospodaření na rodinné farmě, jejíž činnost obnovil poté, co byl statek vrácen jeho rodině v rámci restitucí, a emise, které tato činnost produkuje. Podrobně popsal také problémy s průjezdností komunikací pro jeho techniku způsobenou zejména parkujícími auty. V souvislosti s rozšiřováním mateřské školy se obává zhoršení situace, protože v křižovatce parkují vozidla rodičů. Zdůraznil potřebu rychlého průjezdu a ztráty na úrodě způsobené zdržením. Umístění mateřské školy v tomto místě považuje za nevhodné kvůli blízkosti zemědělské činnosti i proto, že v okolí jsou domy s eternitovými střechami. Širší příjezdová komunikace ze západu je nevyužitelná, protože je permanentně obsazena parkujícími vozidly. Kapacita komunikací měla být zohledněna při posouzení sporné stavby. Provoz farmy nelze zajistit tak, aby neprodukoval emise.
12. Žalovaný uvedl, že námitka, že sporná stavba není třeba a že byl nabízen jiný pozemek pro její realizaci, byla uplatněna opožděně. Zmínil povinnost obce pečovat o rozvoj svého území. Funkční využití území bylo posuzováno při přijímání územního plánu. Při něm mohl žalobce uplatnit své námitky proti umístění mateřské školy. Nejde o nový záměr, ale o úpravu a zkvalitnění stávajícího zařízení. Eternitové střechy byly podle stavebníka již

odstraněny. Opatření na základě podmínky č. 9 napadeného rozhodnutí dosud nebyla třeba, protože sporná stavba zatím nebyla realizována. K posouzení hluku produkovaného spornou stavbou odkázal na závazné stanovisko krajské hygienické stanice. Námitky žalobce jsou obecné. Žalobce neuvedl, jak konkrétně se sporná stavba dotýká jeho práv.

13. Stavebník uvedl, že si činnosti žalobce váží. K průjezdnosti uvedl, že si je vědom, že komunikace jsou široké méně než 4 m. Žalobci byla odprodána část komunikace na pozemku parc. č. 1812/1, která byla rozšířena. Pokud jde o regulaci dopravy v klidu v návaznosti na podmínku č. 9 napadeného rozhodnutí, stavebník se nedomnívá, že by bylo třeba činit nějaké kroky. Příjezdové komunikace byly opatřeny značkami. Uvažovalo se o zřízení obytné zóny. Obyvatelé poukazují spíše na poškozování komunikací kamiony. Doplnil, že postupně se snaží nevyhovující komunikace ve spolupráci se zemědělci řešit.
14. Soud provedl důkaz žalobcem předloženými fotografiemi vozidel parkujících na příjezdových komunikacích k farmě žalobce, fotografiemi jeho zemědělské techniky a Rizikovou analýzou farmy Vraný, z níž plyne, že s ohledem na počasí musí žalobce urychleně vyjíždět na pole a zdržení v rozsahu i jedné hodiny může obnášet značné ztráty na výnosech v řádech statisíců Kč. Listinami týkajícími se žádosti o informace o kapacitě mateřské školy soud důkaz neprovedl, neboť nejsou pro posouzení věci rozhodující. Stavebnímu úřadu totiž nepřísluší hodnotit, zda stavebník spornou stavbu potřebuje.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

15. Stavebník podal dne 12. 4. 2021 žádost o vydání společného povolení pro stavbu mateřské školy. Opatřením ze dne 27. 5. 2021 stavební úřad oznámil zahájení společného řízení, ve kterém upustil od ústního jednání a stanovil lhůtu pro podání námitek a připomínek.
16. Ve lhůtě podal námitky žalobce. Uvedl, že se záměrem nesouhlasí kvůli narušení existence zemědělské „Farmy Vraný“. Důvody, které ho k nesouhlasu se stavbou školky v těsné blízkosti zemědělského provozu vedou, projednával se starostou stavebníka a ředitelkou mateřské školy. Zemědělská výroba v areálu historicky byla a žalobce nyní farmě navrácí původní charakter, do čehož investoval velké prostředky a osobní nasazení. V příloze důvody svého nesouhlasu specifikoval takto: (1) nevhodnost umístění mateřské školy z pohledu urbanismu, životního prostředí a architektoniky, sporná stavba je těsně u hranic pozemku zemědělské výroby; (2) mateřská škola je umístěna v těsné blízkosti areálu farmy, kde se pracuje na opravách chlévů pro živočišnou výrobu, která zde má dlouholetou tradici; v areálu lze z důvodu živočišné výroby očekávat zvýšenou úroveň pachů a hluků od mechanizace, obslužné zemědělské činnosti a služeb souvisejících s prvovýrobou; (3) manipulace s nebezpečnými a zvláště nebezpečnými materiály a chemickými prostředky (na ochranu rostlin, hnojiva) – hrozí omezení zemědělských činností z pohledu norem hygieny a dalších stávajících a budoucích předpisů ve vztahu k mateřské škole; (4) soustavné narušování mechanismu fungování zemědělské výroby v oblasti dopravy (hlavně v období sezónních prací), která je již nyní velmi problematická – zvýšená pravděpodobnost konfliktů s majiteli vozidel dopravujících děti do mateřské školy, která budou překážkou na úzkých přilehlých komunikacích; (5) nebezpečí úrazů dětí a rodičů při střetu s těžkou zemědělskou technikou a obslužnou nákladní dopravou; (6) dům č. p. X slouží rodinnému bydlení a každodenní život v těsné blízkosti školky bude pro obě strany nepříjemný – pro obyvatele farmy lze očekávat masivní nárůst hluku a dalších nespecifikovaných problémů v souvislosti s provozem mateřské školy; (7) lze očekávat, že veškerá doprava a manipulace související s provozem mateřské školy bude soustředěna před dům č. p. X; (8) čerpání fekálií z přilehlé

jímky mateřské školy v těsné blízkosti domu č. p. X; (9) další plánovaná zemědělská činnost v areálu farmy může vést k ohrožení dětí (např. chov včel – zvýšené riziko úrazu, respektive alergických reakcí dětí).

17. Správní spis (dokladová část projektové dokumentace) obsahuje mimo jiné tato stanoviska dotčených orgánů: souhrnné stanovisko odboru životního prostředí Městského úřadu Mělník ze dne 26. 4. 2021, č. j. 3034/ZP/21/JAMA, souhlasné závazné stanovisko Městského úřadu Mělník jako vodoprávního úřadu ze dne 19. 5. 2021, č. j. 3593/ZP/21/NIVI, závazné stanovisko Městského úřadu Mělník jako orgánu územního plánování ze dne 27. 4. 2021, č. j. 2967/VYS/21/SLVE, a souhlasné závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Středočeského kraje ze dne 25. 5. 2021, č. j. KHSSC 16663/2021.
18. Stavební úřad rozhodl prvostupňovým rozhodnutím, jak je uvedeno v bodě 1 tohoto rozsudku. Ve výroku III stanovil mimo jiné podmínku č. 9: *„Stavebník a zároveň vlastník přilehlé komunikace na pozemku parc. č. 1830/1 je povinen zajistit takovou úpravu provozu na dotčené komunikaci, aby byl provoz plynulý a nedocházelo ke kolizním situacím.“* V odůvodnění se vyjádřil k jednotlivým námitkám žalobce:
19. K první námitce uvedl, že vhodnost umístění sporné stavby potvrdilo souhlasné závazné stanovisko Městského úřadu Mělník ze dne 27. 4. 2021, č. j. 2967/VYS/21/SLVE, přípustnost z hlediska životního prostředí je doložena souhlasným závazným stanoviskem Městského úřadu Mělník ze dne 26. 4. 2021, č. j. 3034/ZP/21/JAMA, a souhlasným stanoviskem vodoprávního úřadu ze dne 19. 5. 2021, č. j. 3593/ZP/21/NIVI.
20. Ke druhé námitce uvedl, že jde o nový pavilon stávající mateřské školy, která je v provozu celoročně. Stavebník je dobře obeznámen s poměry v okolí včetně sousedící zemědělské výroby. Každý vlastník je při užívání své nemovitosti povinen řídit se platnou legislativou, nesmí překračovat povolené limity hygienických norem, co se hluku a zápachu týče. To platí jak pro spornou stavbu, tak pro stávající zástavbu.
21. Ke třetí námitce odkázal na souhlasné závazné stanovisko krajské hygienické stanice ze dne 25. 5. 2021, č. j. KHSSC 16663/2021. Jde o nový pavilon stávající mateřské školy, která je v provozu celoročně. Stavebník je dobře obeznámen s poměry v okolí včetně sousedící zemědělské výroby. Každý vlastník je při manipulaci s nebezpečnými materiály a chemickými prostředky povinen řídit se platnou legislativou a bezpečnostními předpisy a mít potřebná oprávnění.
22. Ke čtvrté námitce uvedl, že provoz na pozemních komunikacích se řídí zákonem č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o provozu na pozemních komunikacích“). Dotčená místní komunikace na pozemku parc. č. 1830/1 je ve vlastnictví stavebníka a nikdo si nemůže nárokovat její přednostní užívání. Stanovení podmínek pro využívání místních komunikací je zcela v kompetenci stavebníka jako obce. Parkování je v tomto případě možné v dostatečné kapacitě na pozemcích ve vlastnictví stavebníka (náves) v bezprostřední blízkosti mateřské školy. Provozní zásady na místní komunikaci, jako povolení/zákaz stání apod., jsou záležitostí vlastníka a jsou stanoveny obecně závaznou vyhláškou. Všeobecně platí, že žádný uživatel komunikace nesmí svévolně porušovat zákony a obtěžovat ani omezovat ostatní spoluobčany. Námitce zčásti vyhověl stanovením podmínky č. 9.
23. K páté námitce uvedl, že v místě se již mateřská škola nachází a ke kontaktu mezi jejími uživateli a zemědělskou technikou tak již dochází. Za provoz zemědělské techniky a

nákladní dopravy odpovídá její provozovatel. Při jejím přesunu na veřejném prostranství je vlastník techniky povinen dodržovat veškeré platné předpisy pro její pohyb na veřejných komunikacích.

24. K šesté námitce uvedl, že sporná stavba bude umístěna v bezprostřední blízkosti stávající budovy mateřské školy a bude s ní provozně propojená. Musí splňovat platné hygienické normy. Splnění požadavků v oblasti veřejného zdraví stavebník doložil a krajská hygienická stanice vydala závazné stanovisko.
25. K sedmé námitce uvedl, že pozemek parc. č. 1830/1 je místní komunikací a provoz na ní se řídí místní úpravou stanovenou obecně závaznou vyhláškou obce. Tuto komunikaci mohou všichni občané využívat v souladu se zákonem. Námitce vyhověl podmínkou č. 9.
26. K osmé námitce uvedl, že v obci není veřejná splašková kanalizace, a proto bude v souladu se zákonem využívána sběrná jímka splaškových odpadních vod, která bude dle potřeby vyvážena. Obsluhu jímky bude vlastník zajišťovat ze svých pozemků.
27. K deváté námitce uvedl, že veškeré provozované i další plánované aktivity musí být v souladu s územním plánem a dodržovat veškeré limity plynoucí z platné legislativy. Vzhledem k existenci stávající mateřské školy nelze posuzovat situaci jako odlišnou od stávajícího stavu. Provoz zemědělských činností už nyní nesmí ohrožovat děti v mateřské škole (např. chov včel) ani osob a zvířat na sousedních pozemcích. Za bezpečnost okolí farmy v souvislosti s jejím provozem, nejen dětí z mateřské školy, je plně odpovědný její vlastník.
28. Žalobce se proti prvostupňovému rozhodnutí odvolal. Obdobně jako v žalobě namítl, že prvostupňové rozhodnutí je nepřezkoumatelné a že stavební úřad odkázal na závazná stanoviska, aniž by se zabýval jejich obsahem (námitky č. 1 a 3), což je nepřípustný formalistický postup. S mnoha námitkami se stavební úřad nevypořádal (námitky č. 1 – sporná stavba je těsně u hranic pozemku, č. 4, 6 a 7). Stavební úřad neřešil, zda namítaný problém existuje, jen povrchně odkázal na právní předpisy a odmítá se zabývat realitou v místě. Vypořádání námitek (typicky č. 5) je vnitřně rozporné, protože stavební úřad připouští, že ke kontaktu dětí a rodičů se zemědělskou technikou dochází, ale námitku zamítá s odkazem na právní předpisy. Za zásadní označil námitku č. 4, protože průjezd k farmě je již nyní zásadním problémem. Stavebník o tom ví, jak dokládá e-mailová komunikace. Realizací sporné stavby problém ještě „nabobtná“. Podmínka č. 9 problém nevyřeší, protože je příliš neurčitá. Stavební úřad měl místním šetřením zjišťovat parkovací kapacitu, dopravní situaci a průjezdnost. Upozornil také na to, že střechy stávajících budov v okolí mateřské školy obsahují azbest a je v rozporu s veřejným zájmem, aby mu byly děti vystaveny. Závazná stanoviska se nezabývají tím, že farma způsobuje zvýšenou hlučnost, prašnost a exhalaci (která však zcela odpovídá místním poměrům, protože zemědělská činnost zde byla dříve než školka), což vytváří nevhodné prostředí pro děti.
29. Stavebník ve vyjádření k odvolání uplatnil obdobnou argumentaci jako ve vyjádření k žalobě. Mimo to zpochybnil, že dům č. p. X je užíván k trvalému bydlení, a uvedl, že stávající budova mateřské školy azbest neobsahuje. Po roce 1991 již není v areálu farmy provozována živočišná výroba a územní plán s ní ani do budoucna nepočítá.
30. Žalovaný si vyžádal závazná stanoviska nadřízených dotčených orgánů, které prvostupňová závazná stanoviska potvrdily. Poté vyzval účastníky řízení, aby se k doplněným podkladům pro vydání rozhodnutí do 7 dnů ode dne doručení výzvy vyjádřili.

31. Dne 24. 8. 2022 (po uplynutí uvedené lhůty) bylo žalovanému doručeno podání žalobce označené jako replika k vyjádření stavebníka, v němž uplatnil obdobnou argumentaci jako v žalobě. Kromě toho se rozsáhle zabýval tím, že zemědělská výroba byla v obci dříve než mateřská škola, a proto je nepřípustné ji omezovat kvůli blízkosti mateřské školy. Své zemědělské podnikání označil za obyčej. Zabýval se také komplikovaným průjezdem zemědělských strojů a nedostatečnou parkovací kapacitou v místě, kterou nevyřeší ani tři parkovací místa u sporné stavby, ani podmínka č. 9. Připustil, že v domě č. p. X nebydlí, protože je neobyvatelný a vyžaduje rekonstrukci, ale nevyklučuje, že v budoucnu zde bydlet bude, a každodenní život v blízkosti mateřské školy bude pro obě strany nepříjemný. Je přesvědčen, že střecha stávající školky skutečně obsahuje azbest. V závěru upozornil na možnost vzniku škody a účelovou a nepřiměřenou změnu územního plánu.
32. Žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání zamítl tak, jak je uvedeno v bodě 1 tohoto rozsudku. V odůvodnění mimo jiné uvedl, že požádal o vyjádření nadřízené dotčené orgány, jejichž vyjádření do odůvodnění převzal. Žalovaný po přezkoumání celého spisu dospěl k závěru, že stavební úřad svým rozhodnutím, které řádně odůvodnil, nepochybil a postupoval v souladu se všemi předpisy. Ke každé námitce žalobce se vyjádřil a své vyjádření odůvodnil. Pokud tak učinil odkazem na závazná stanoviska dotčených orgánů, učinil tak proto, že dotčené orgány jsou oprávněny chránit veřejné zájmy. V souladu s § 94n odst. 4 stavebního zákona stavební úřad posoudil uplatněné námitky na základě závazných stanovisek dotčených orgánů. Za správnost, celistvost, úplnost, bezpečnost a proveditelnost stavby provedené podle projektové dokumentace, jakož i za technickou a ekonomickou úroveň projektu technologického zařízení, včetně vlivů na životní prostředí odpovídá projektant, který je povinen dbát právních předpisů a obecných požadavků na výstavbu vztahujících se ke konkrétnímu stavebnímu záměru a působit v součinnosti s příslušnými dotčenými orgány. Povinnost stavebního úřadu svá rozhodnutí řádně odůvodnit nelze interpretovat jako požadavek detailní odpovědi na každou námitku. Absence odpovědi na ten či onen argument žalobce nezpůsobuje nezákonnost či nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Takový požadavek by mohl vést k absurdním důsledkům a porušení zásad efektivnosti a hospodárnosti řízení. K námitce zvýšené hlučnosti, prašnosti a exhalací žalovaný odkázal na judikaturu správních soudů s tím, že z obecného požadavku šetrnosti k zájmům vlastníků sousedních pozemků a staveb (§ 76 odst. 2, § 152 stavebního zákona) nelze dovodit povinnost stavebníka upravit záměr či stavbu dle požadavků souseda pro něj nejvýhodnějším způsobem nad rámec zákonných požadavků. Vlastník pozemku nemá právo na to, aby poměry na jeho pozemku zůstaly zcela nezměněny a požadovat, aby se vlastník sousedního pozemku zdržel jakékoli stavební činnosti, která ho svými vlivy nebude omezovat v intenzitě předvídané v § 1013 občanského zákoníku.

Posouzení žaloby soudem

33. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, po vyčerpání řádných opravných prostředků, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Poté přistoupil k věcnému projednání žaloby a přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
34. Úvodem soud předesílá, že námitku, že stavební úřad neměl dostatek podkladů pro prvostupňové rozhodnutí, nepovažoval za samostatný žalobní bod ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Podle ustálené judikatury je totiž žalobním bodem konkrétní

(tj. ve vztahu k žalobci a k projednávané věci individualizované) skutkové tvrzení doprovázené konkrétní právní argumentací, z nichž plyne, z jakých důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné. „*Líčení skutkových okolností nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých ‚obvyklých‘ nezákonností, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem. Žalobce je povinen vylicít, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl žalovaný vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami*“ (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS). Těmto požadavkům ovšem uvedená obecná námitka nedostála, a proto se jí soud samostatně nezabýval.

35. Žalobce dále v bodě 27 žaloby ve vztahu k odvolacím námitkám označeným písmeny a) – f) uvedl, že je přesvědčen, že „*nepozbývají na své důvodnosti*“ ani poté, co žalovaný potvrdil stavební povolení, kterým má být nepřiměřeně a nedůvodně zasaženo do jeho práv, zejména práva vlastnického. Na jednu stranu sice žalobce tímto způsobem uvedené odvolací námitky „vtáhl“ do soudního řízení, na stranu druhou je však tento žalobní bod navýsost obecný. Žalobce pouze opakuje argumentaci obsaženou již v odvolání, s níž se žalovaný vypořádal v napadeném rozhodnutí, aniž by (v žalobní lhůtě) na odůvodnění napadeného rozhodnutí jakkoliv konkrétně (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS citované v předchozím bodě) reagoval. Soud proto na odůvodnění napadeného a prvostupňového rozhodnutí, jejichž přezkoumatelností se podrobněji zabývá níže, odkazuje (srov. např. rozsudek NSS ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012-47). Žalobní bod z uvedených důvodů posoudil pouze v obecné rovině. Pokud totiž žalobce v žalobě bez dalšího pouze opakuje již v odvolání uplatněné námitky, pomíjí tím jejich věcné posouzení ze strany žalovaného.
36. Zároveň soud uvádí, že míra precizace žalobních bodů předurčuje, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu správní soud přistoupí. Není namístě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci zástupce žalobce (srov. závěry rozsudku rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78).
37. Těžištěm žalobní argumentace jsou námitky nepřezkoumatelnosti napadeného a prvostupňového rozhodnutí, v nichž se správní orgány podle žalobce dostatečně nevypořádaly s jeho námitkami.
38. Požadavek, aby se správní orgán v odůvodnění rozhodnutí vypořádal se všemi námitkami, návrhy a vyjádřeními účastníka řízení, plyne z § 68 odst. 3 správního řádu. Pokud se správní orgán v rozhodnutí o odvolání nevypořádá s uplatněnými námitkami, je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (srov. rozsudky NSS ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008-71, nebo ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45). O nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů jde tehdy, opomene-li správní orgán na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64). Naopak pokud se správní orgán podstatou námitky zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky, o nepřezkoumatelnost rozhodnutí nejde. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek

důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-76, č. 1566/2008 Sb. NSS). Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat, například opomene-li správní orgán na námitku účastníka zcela reagovat a neučiní tak ani implicitně (srov. rozsudky NSS ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, či ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64). Správní orgány nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, nebo rozsudek NSS ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 221/2014-43). O nepřezkoumatelnost nejde ani tehdy, pokud je námitka, kterou správní orgán pominul, pro posouzení věci zjevně irelevantní (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 10. 2020, č. j. 1 Afs 68/2020-31).

39. Konečně je třeba také uvést, že zásada jednotnosti správního řízení vyjadřuje, že řízení až do vydání rozhodnutí odvolacího správního orgánu představuje jeden celek, a je proto přípustné, aby odvolací orgán doplnil závěry rozhodnutí prvostupňového správního orgánu, pokud má za to, že se nevypořádal se všemi námitkami či vyjádřeními účastníků, ač tak měl učinit. Odvolací správní orgán může nahradit část odůvodnění rozhodnutí prvostupňového správního orgánu vlastní úvahou a korigovat dílčí argumentační nepřesnost v případě, kdy jeho rozhodnutí potvrzuje (srov. rozsudky NSS ze dne 17. 9. 2015, č. j. 4 Azs 151/2015-35, nebo ze dne 7. 9. 2016, č. j. 2 Afs 143/2016-29). Se zřetelem k téže zásadě je také přípustné, aby odvolací správní orgán pouze převzal závěry vyslovené již prvostupňovým správním orgánem, aniž by se sám výslovně v odůvodnění svého rozhodnutí těmito námitkami detailně zabýval. Pokud je z jeho odůvodnění zřejmé, že se odvolací správní orgán otázkou (alespoň implicitně) zabýval a ztotožnil se s názorem vysloveným v rozhodnutí prvostupňového správního orgánu, jímž byla námitka účastníka vypořádána, a sám si tak jeho argumentaci osvojil (aproboval ji), pak rovněž nejde o nepřezkoumatelnost.
40. Soud konstatuje, že žalobce nemá pravdu, jestliže tvrdí, že se stavební úřad nevypořádal se všemi jeho námitkami. Již z výše uvedené rekapitulace prvostupňového rozhodnutí (srov. body 18 až 27 tohoto rozsudku) je zřejmé, že stavební úřad se zabýval každou jeho námitkou jednotlivě. Žádná tedy nezůstala opomenuta.
41. Soud pak neshledal důvodnou ani námitku, že se stavební úřad dopustil formalismu, neboť v reakci na námitky žalobce č. 1 a 3 odkázal na závazná stanoviska, aniž by se zabýval jejich obsahem.
42. Se žalobcem lze souhlasit potud, že existence závazných stanovisek stavební úřad nezbujuje povinnosti náležitě se vypořádat s předloženými námitkami a učinit finální závěr, protože závazná stanoviska sama o sobě bez dalšího neznamenají nedůvodnost těchto námitek. Roli stavebního úřadu nelze redukovat na pasivní sběr a reprodukci závazných stanovisek (srov. rozsudek NSS ze dne 30. 9. 2009, č. j. 4 As 25/2009-163). Aby však byl stavební úřad k námitce účastníka povinen provést hlubší hodnocení závazných stanovisek a uvést konkrétní důvody, proč shledává námitky nedůvodné, musí sám účastník poukázat na konkrétní skutečnosti, které závěry dotčených orgánů zpochybňují. V opačném případě totiž nemá stavební úřad na co reagovat. Platí, že míra obecnosti či konkrétnosti námitky předurčuje míru obecnosti či konkrétnosti, se kterou je nutné tuto námitku vypořádat (srov. rozsudek NSS ze dne 14. 7. 2008, č. j. 8 Afs 71/2007-116).

43. Námitka č. 1 zněla následovně: „*Nevhodnost umístění MŠ z pohledu urbanismu, životního prostředí a architektoniky. Návrh stavby nové MŠ je těsně u hranic pozemku zemědělské prvovýroby.*“ Stavební úřad odkázal na závazná stanoviska z oblasti územního plánování a ochrany přírody. Vzhledem k obecnosti (první věty) námitky soud považuje tuto reakci za dostatečnou. Žalobce nijak konkrétně nebrojil proti obsahu uvedených stanovisek a neuvedl ani žádný konkrétní argument, proč by měla sporná stavba z uvedených hledisek být nevhodná, a proto není důvod, aby stavební úřad v odůvodnění rozhodnutí podrobně rozebíral obsah závazných stanovisek.
44. Ve vztahu námitce č. 1 žalobce stavebnímu úřadu vytýká i to, že se nevypořádal s podstatou této námitky. Ani s tím soud nesouhlasí. Vypořádání zcela obecné první věty námitky je z výše uvedených důvodů dostatečné. Druhá věta je pak spíše konstatováním, a tak z ní není patrné, z jakých skutkových a právních důvodů má žalobce za to, že umístění sporné stavby těsně u hranice pozemku například zasahuje do jeho práv nebo je v rozporu se zákonem.
45. Námitka č. 3 pak zněla takto: „*Manipulace s nebezpečnými a zvláště nebezpečnými materiály a chemickými prostředky (prostředky na ochranu rostlin, hnojiva aj.) => hrozí možnost omezení různých zemědělských činností z pohledu norem hygieny a různých dalších stávajících, nových a budoucích předpisů ve vztahu k MŠ.*“ Stavební úřad odkázal na souhlasné závazné stanovisko krajské hygienické stanice. Doplnil, že jde o nový pavilon stávající mateřské školy, která je v provozu celoročně, a stavebník je dobře obeznámen s poměry v okolí včetně zemědělské výroby. Uvedl, že každý je při manipulaci s nebezpečnými materiály a chemickými prostředky povinen řídit se platnými právními předpisy a předpisy na úseku bezpečnosti a mít potřebná oprávnění. Žalobce v této námitce v podstatě tvrdí, že činnost, kterou v sousedství mateřské školy provozuje, je nebezpečná, z čehož dovozuje neurčitou možnost omezení svého podnikání mimo jiné kvůli hygienickým normám. Námitka neobsahuje žádné konkrétní argumenty ve vztahu ke sporné stavbě. Odkaz na souhlasné závazné stanovisko krajské hygienické stanice považuje soud vzhledem k obecnému odkazu na hygienické normy za přílehlavý. Žalobce nijak konkrétně nezpochybnil jeho závěry, a proto nebylo třeba, aby se stavební úřad podrobně zabýval jeho obsahem. Stavební úřad navíc nezůstal jen u tohoto odkazu. V míře podrobnosti, která odpovídá formulaci námitky, se s argumentací žalobce vypořádal, přičemž žalobce s ním nijak konkrétně nepolemizuje.
46. Žalobce dále namítá, že stavební úřad se nevypořádal s podstatou námitek č. 4, 6 a 7 a jen povrchně odkázal na právní předpisy a nezohlednil reálnou situaci v místě ani nezkoumal negativní změny, které v důsledku realizace sporné stavby hrozí.
47. Námitky č. 4 a 7 se týkaly dopravní situace v okolí mateřské školy. Žalobce namítal „[s]oustavné narušování mechanismu fungování zemědělské výroby a to v oblasti dopravy (hlavně v období sezónních prací), která je již nyní velmi problematická => zvýšená pravděpodobnost častých konfliktů s majiteli dopravních prostředků, zajišťujících dopravu dětí do a z MŠ a budou tak překážkou na úzkých přílehlých komunikacích“ a že „[l]ze očekávat, že veškerá doprava a manipulace související s provozem MŠ bude soustředěna před hlavní budovou č. 18“. V odvolacím řízení (v replice ze dne 24. 8. 2022) na tuto argumentaci navázal. Namítl, že „v místě“ je nedostatečná parkovací kapacita a že již nyní je zásadním problémem průjezdnost [odvolací námitky v žalobě označené písmeny e) a f)]. V žalobě namítá, že žalovaný se s touto argumentací nevypořádal.
48. Stavební úřad, s jehož odůvodněním se žalovaný ztotožnil, tuto námitku vypořádal mimo jiné odkazem na zákon o provozu na pozemních komunikacích s tím, že nikdo nesmí

svévolně porušovat zákony a omezovat ostatní spoluobčany. Dále uvedl, že komunikace na pozemku parc. č. 1830/1 je ve vlastnictví obce a nikdo si nemůže nárokovat její přednostní užívání. Stanovení podmínek pro její užívání a provoz (zákaz stání) je věcí vlastníka, který je může stanovit obecně závaznou vyhláškou obce. Doplnil, že parkování je v dostatečné kapacitě možné na návsi v bezprostřední blízkosti mateřské školy. Odkázal na podmínku č. 9, kterou stavebníkovi uložil „*zajistit takovou úpravu provozu na dotčené komunikaci, aby byl provoz plynulý a nedocházelo ke kolizním situacím*“.

49. K tomu je třeba předeslat, že úkolem stavebního úřadu v řízení o žádosti stavebníka nebylo (vy)řešit problematickou situaci s parkováním v obci a průjezdností místních komunikací pro zemědělské stroje žalobce, která, jak plyne z jeho argumentace, existuje zcela nezávisle na sporné stavbě a jejím provozu. Pokud jde o obavy žalobce ze zhoršení průjezdnosti kvůli zvýšenému množství projíždějících a parkujících vozidel, je odkaz stavebního úřadu na zákon o provozu na pozemních komunikacích, byť zcela obecný, přiléhavý.
50. K tomu soud doplňuje, že podle § 25 odst. 3 zákona o provozu na pozemních komunikacích musí při stání zůstat volný alespoň jeden jízdní pruh široký nejméně 3 m pro každý směr jízdy; při zastavení musí zůstat volný alespoň jeden jízdní pruh široký nejméně 3 m pro oba směry jízdy. Podle § 27 odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích je dále zakázáno zastavit a stát na křižovatce a ve vzdálenosti kratší než 5 m před hranicí křižovatky a 5 m za ní [písm. d)] a na silniční vegetaci, pokud to není povoleno místní úpravou provozu na pozemní komunikaci [písm. r)]. Již tím by měla být zajištěna dostatečná průjezdnost komunikace i pro zemědělské stroje žalobce.
51. Plynou-li problémy s průjezdností komunikací v obci z nedodržování pravidel obsažených v zákoně o provozu na pozemních komunikacích, nejde o problém sporné stavby ani o vadu prvostupňového nebo napadeného rozhodnutí. Stavební úřad při posuzování stavebního záměru primárně vychází z toho, že právní předpisy jsou dodržovány. I pokud by takový problém „v místě“ existoval, není tato skutečnost důvodem pro nevydání stavebního povolení, ale je třeba jej řešit jinými prostředky, zejména vymáháním pravidel obsažených v dopravních předpisech. K tomu ostatně směřuje také podmínka č. 9 prvostupňového rozhodnutí.
52. Odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, pokud jde o stanovení místní úpravy provozu na místních komunikacích (tj. těch, které jsou ve vlastnictví obce, na jejímž území se nacházejí – srov. § 9 odst. 1 větu druhou zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů) je nicméně třeba mírně doplnit. Podle § 77 odst. 1 písm. c) zákona o provozu na pozemních komunikacích totiž místní a přechodnou úpravu provozu na pozemních komunikacích na místní komunikaci stanoví obecní úřad obce s rozšířenou působností. Konkrétně zákaz stání, který stavební úřad zmiňuje, se stanoví opatřením obecné povahy podle § 77 odst. 5 uvedeného zákona. Za určitých okolností nicméně nelze vyloučit, že by úpravu provozu na dané komunikaci mohla skutečně provést i obec v samostatné působnosti obecně závaznou vyhláškou (srov. Hejč, D. Mohou obce vydávat obecně závazné vyhlášky k regulaci silniční dopravy?. *Právní rozhledy*, 2013, č. 15-16, s. 542-548).
53. S ohledem na uvedené nemohl soud přisvědčit ani (až v replice vznesené) námitce, že podmínka č. 9 je jako naprosto vágní nedostatečná. Stavební úřad totiž nemůže ve svém rozhodnutí zajít tak daleko, aby například určoval, jaká konkrétní místní úprava provozu

na komunikaci má být přijata nebo jak má obec řešit případnou nevyhovující situaci s parkováním, protože by tím překročil svou pravomoc.

54. Žalobce se v případě sporné stavby obává především zhoršení stávajícího stavu. I na tuto obavu nicméně podle názoru soudu poskytl stavební úřad dostatečnou odpověď jednak odkazem na zákon o provozu na pozemních komunikacích, jednak na dostatečnou kapacitu parkování na návsi, která skutečně je v bezprostřední blízkosti mateřské školy. S tím přitom žalobce nijak konkrétně nepolemizuje.
55. Pro úplnost soud uvádí, že podmínka č. 9 se vztahuje k celé komunikaci na pozemku parc. č. 1830/1, která zahrnuje právě i náves. Tato podmínka stavebníka zavazuje k tomu, aby provoz na (celé) této komunikaci vyřešil takovým způsobem, aby byla zajištěna plynulost provozu a nedocházelo zde ke kolizním situacím. Při splnění této podmínky by neměly vznikat žádné systematické problémy s průjezdností obecních komunikací způsobené parkujícími vozidly. Soulad sporné stavby s povolením stavby, tj. včetně podmínky č. 9, je přitom nezbytnou podmínkou kolaudace (srov. § 122a odst. 4 ve spojení s § 122 odst. 3 stavebního zákona i § 233 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů). Nebude-li tedy podmínka č. 9 splněna, tzn. nezajistí-li stavebník takovou úpravu provozu na (celé) komunikaci na pozemku parc. č. 1830/1 tak, aby byl provoz plynulý a nedocházelo ke kolizním situacím, nemůže být sporná stavba v souladu se zákonem zkolaudována. Jestliže by se tak přesto stalo, nelze vyloučit, že se proti takovému kolaudačnímu aktu bude žalobce bránit soudní cestou. Byť soudu, stejně jako správním orgánům, nepřísluší určovat, jak přesně má být tato podmínka splněna, lze si (zcela nad rámec nezbytného odůvodnění) například představit, že součástí řešení by mohlo být vybudování dostatečné kapacity parkovacích míst.
56. Pokud jde o námitku č. 7, ta je opět spíše konstatováním než konkrétní argumentací. I ve vztahu k ní proto soud shledává odpověď stavebního úřadu (srov. bod 25 tohoto rozsudku) dostatečnou. Nad rámec nezbytného odůvodnění lze doplnit, že není jasné, z čeho žalobce dovozuje, že veškerá doprava bude soustředěna před dům č. p. X. Z projektové dokumentace (výkres C-02a) plyne, že areál mateřské školy bude mít vjezdy dva, z nichž pouze jeden se nachází poblíž domu č. p. X.
57. S ohledem na uvedené soud uzavírá, že stavební úřad (a tím i žalovaný, který se s ním ztotožnil) se s poměrně obecnou argumentací žalobce vypořádal přezkoumatelným a dostatečným způsobem. Námitka je proto nedůvodná.
58. Žalobce dále namítá, že žalovaný se nezabýval odvolacími námitkami, které označil písmeny a) až d).
59. Argumentací shrnutou pod písmeny a) a c) se žalobce snažil žalovaného přesvědčit o tom, že jeho podnikání v oblasti zemědělství má dlouhou tradici, která předchází provozu mateřské školy, a proto je nepřipustné jeho podnikání kvůli mateřské škole omezovat. S touto argumentací se napadené rozhodnutí skutečně nijak nevypořádalo. Tato skutečnost ale nemá za následek nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, protože jde o argumentaci, která je pro posouzení žádosti stavebníka zjevně irelevantní. Nemůže se proto jednat o vadu, která by mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.
60. Vydaní stavebního povolení pro stavbu nového pavilonu mateřské školy nijak nesouvisí s tím, zda má v obci zemědělství (nebo podnikatelská činnost žalobce) delší tradici než provoz mateřské školy. Z prvostupňového rozhodnutí pak neplyne ani žádné přímé

omezení podnikání žalobce. S výjimkou průjezdnosti komunikací žalobce toto údajné omezení ani blíže nespecifikuje.

61. Pokud jde o tvrzení žalobce, že provoz farmy nevyhnutelně produkuje zvýšené emise především hluku a prachu, což činí provoz mateřské školy v těsné blízkosti farmy nevhodný, ztotožňuje se soud se stavebním úřadem, že provoz žalobcovy farmy musí probíhat v souladu s hygienickými normami bez ohledu na to, zda se v jeho sousedství nachází mateřská škola, či nikoliv. Lze doplnit, že obdobně z druhé strany ani stavebník coby provozovatel mateřské školy nemůže po žalobci žádat víc, než právě splnění těchto norem. To platí zvláště za situace, kdy se stavebník rozhodl pro stavbu mateřské školy vedle farmy žalobce. Sporná stavba vstupuje do prostředí, kde se nachází žalobcova farma se vším, co k jejímu provozu patří, a tedy nemůže vyvolávat jakékoliv zvýšené požadavky na kvalitu prostředí nad úroveň normových požadavků.
62. Totéž platí pro argumentaci shrnutou v žalobě pod písmeny b) a d), která se týká změny územního plánu, kterou žalobce označuje za účelovou a neproporcionální a namítá, že mu o ní stavebník nedal vědět. Jedná se o námitky směřující proti procesu přijímání změny územního plánu a proti přijaté regulaci. Ty však měl žalobce uplatnit v procesu přijímání této změny. V předcházejícím řízení se stavební úřad ani žalovaný nemohli zabývat tím, zda bylo při přijímání změny územního plánu správně doručováno (přičemž je třeba dodat, že se doručuje vždy veřejnou vyhláškou, nikoliv adresně jednotlivým dotčeným vlastníkům) a zda je přijatá úprava proporcionální.
63. Napadené rozhodnutí proto není nepřezkoumatelné. Námitka je nedůvodná.
64. Pro úplnost soud k odkazu žalobce na usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 23. 3. 2005, č. j. 6 A 25/2002-42, č. 906/2006 Sb. NSS, uvádí, že pasáž týkající se tvrzení o zkrácení na procesních právech jako předpokladu aktivní legitimace, na niž žalobce odkazuje, se týká aktivní *procesní* legitimace, která je podmínkou přípustnosti žaloby. Podmínkou úspěšnosti žaloby je pak závěr o tom, že žalobci svědčí aktivní *věcná* legitimace, tzn. že žalobce skutečně byl napadeným rozhodnutím na svých právech zkrácen. Jelikož soud v mezích žalobních bodů dospěl k závěru, že se tak v projednávané věci nestalo, shledal žalobu nedůvodnou.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

65. Soud neshledal žalobu důvodnou a nezjistil ani žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
66. O nákladech řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů nepřiznal, neboť mu nevznikly náklady převyšující náklady na běžnou úřední činnost.
67. Vzhledem k tomu, že soud osobě zúčastněné na řízení neuložil žádnou povinnost, nevzniklo jí ve smyslu § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu nákladů. Stejně tak soud neshledal ani existenci důvodů hodných zvláštního zřetele a ani osoba zúčastněná na řízení takové důvody netvrdila.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 22. května 2024

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
předseda senátu